

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostratum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

70. Veritas

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

pietas, integritas, eruditio, hospitalitas, decorumque apud nos remiserint, non fecte, sed serio ac solide experimur, expertique deploramus, quis enim sine lachrymis vel patrum saltem nostrorum aetatem repetat. quæ & Sathanæ, & sectariis, & hostibus, & magis, & usurariis, & blasphemis, & adulteris, & mollibus, & otiosis, & scyphantis, & histrionibus, & exoticis fuit formidini, dum singula hæc nunc apud nos libera commercia habent, & palam inquinamenta sua Patriæ invehunt, invehunt inquam & magno venundant. B Interim nobis emere liberum est. A. Quasi vero tantæ sit difficultatis iuventutem & simpliciores corrumpere? quasi tantulum bonos maiorum licentia offendere? quasi inanis illa regula, Cavendum ne quisquis peccare possit? B. Mirabor nisi a quo citius canesces. A. Per me licet rideas, ego tamen insanum credam, qui delectetur naviculæ rimis, & aquæ lento influxu, cum sciat se paulo post eum ea demergendum.

70. VERITAS.

A. V Eritatis oratio simplex. B. Imò verius multiplex, communi contra communem sententia. A. Ecquis credat regulam rectam, aliam quam rectam lineam facere, aut circumum aliam quam curvam, aut libellam aliam quam perpendicularem? Idem de veritate iudicium, quæ vera semper est ac vno modo. B. Hoc postremum durius dictum est; nam quis nescit eadem

dem veritatem aliter atque aliter pronunciari posse, prout animus fuerit præoccupatus: nam si qui nos vellent pronunciare fatuos, verum id haud dubie foret, ac singuli aliter intelligerent.

A. Vide sis, an me possis aliquoties stultum facere, ac diversimode. B. Facilime, & male quidem, ac bene. A. Audiamus. B. Vide si Julianus aliquis te fatuum dicat, qui præsens ob futurum negligas, admittis hunc titulum, quem Paulus honorificum esse ait, & Deo preciosum: nonne impiè ille, hic piè vera dixit? Jam si tumidus aliquis præsentium inopiã exprobrat, Christianus pauperiem tuam iactat, vere uterque dixit, & terrenum fatuum descripsit, at dissimili affectu? Porro si quis lividis ingenii defectus annotet, vir æquus de nævis modeste admoneat, iterum bis fatuus factus es, à disparibus veridicis. Denique si quis scurra turpiter traducat, festivus alius false perstringat, fatuus eris sub amaro, & sapido vero: nec aliud addo, satis enim est posse veritatem esse aliam impiam, qualis Sathanæ, cum peccatoribus delicta opponit; aliam piam, qualis Ecclesiæ quoties aberrantes revocat: aliam illicitam, qualis Momorum, Zoilorum & fanaticorum, qui erroribus hominum unice delectantur, aliam humanam, qualis eorum, qui republicã næuorum & inconvenientiarum solerter admonent, aliam tumidam, qualis Aristotelica, quæ cum omnibus sententiis dimicat, & imperium affectat, aliam modestam, qualis Christianorum, quibus revelata simplici fide custodiuntur, & humiliori voce propagantur; aliam mordacem, qua-

lis Diogenica, cui meræ increpationes, & amarissima verba placent, aliam festivam, qualis Socratica, quæ candido sale paulatim homines flectit, & inscios prope, ac aliud agentes in rem seriam & bonam ducit. A. Equidem tu me iam adduxisti, ut credam: iam enim succurrit, quam multi imprudenter, & importune, imo & impudenter ac invidè vera dicant. B. Sed tu caue credas quidquam tam placidè & circumspècte improbari posse, quin homines irriter, atq; eos quos minime his absurditatibus delactatos credidisses, Interim oblitus es, te octies fatuum factum, nec unquam refutasse. A. Et tu promisisti temet socium. B. Quam bene prospectum est stultitiæ, cuius nomen nulla lege iniurium reputatur. A. Itaq; minus agre in mea societate eris. B. Libentissime; nec enim vox ulla verior, quam nos omnes quidem stultos, eos vero qui minus fatentur, & aunculas studiose tegunt, esse stultissimos.

71. DESERTOR.

A. F. Allornè an hic quondam studiorum socius fuit? B. Infœlix omen, literator occurrit. A. Est sane is ipse, sed nescio sub qua deformi incrustatione. B. Vah oportunc illud animal, si forte liceat persuadere errorum emendationem. A. Salve exoptatissime, qui salute mihi videris indigere quam maxime. B. Tu precor sanus sis, & salutis capax. A. Quid hoc monstrum est, vultum, habitum, sermonem, omnia in barbariem trans-